

1883-08-04

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Elise Schouw

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Civita d' Antino

Mentioned people:
Conrad Schouw
Elise Schouw
Soffi Schouw
Titus Schouw
Joakim Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 33 nr. 16

TRANSCRIPTION

Mappe 33

Brev nr. 16
1883

Civita d'Antino 4 August

Tak for brevet kjære Tante, gid Du snart må blive oplagt til at sende mig et igen, for her er breve så umådelig velkomne, her er jo en smule ensformigt, og jeg længes også efter at høre navnet på Din yngste pog. Har I haft 30 grader i skyggen, det har vi næppe her, og luften er let så i reglen føler jeg ikke varmen, men kun dens virkning en sommetider betydelig mathed, hvilket vist kommer af den umådelige masse sved jeg stadig må af med. Nu har maven atter været gal, men kun en dag, jeg havde spist for mange figen, eller kom det af morgenkøligheden. Z. og jeg stod den dag op kl. 3 om natten og begyndte så kl. 4 en tur ifølge med husherren her og hans to søstre, alle temmelig unge dsv. Omkring de 27. og så deres onkel Syndakus, der er vist for resten alle forestillet for Dig i tidligere brev. Målet for turen var deres [?vigne], som ligger temmelig nede mod bunden af dalen og er forpagtet bort. Vi skulde nyde vor morgenmad der og navnlig figen. Da vi nåde der ned viste |Jeg begyndte at læse Blichers "Præsten i Thorning", nej hvor begyndelsen minder mig om uhrfuglejagterne med Onkel.|

-2-

sig et skønne syn for vore blikke, et pænt dækket bord med en stor kurv figen midt på. Vi styrtede os dog ikke lige i dem, men gik først om at se haven eller marken, hvad man nu vil kalde det. Mejs, druer figen, alt stod frodigt, men får vi ikke snart regn, går mejsen dog i hundene eller rettere hestene. Vi plukkede enkelte figen af træerne og gik så tilbage for at spise, men jeg var så løjerlig. Vi gik imidlertid alle på med dødsforagt, først på æg, brød og pølse og så på figerne, Da solen kom frem over bjærgene, kom jeg mig, men drev det nok kun til at spise 5 figen, senere op ad dagen spiste jeg flere, jeg tror jeg nåde til 11, Zahrtmann mindst til 12, han var nu altid flinkst i begyndelsen, men nu tager jeg ham, for han er bleven ked af de dejlige frugter. Nu mavepinen er forbi, klemmer jeg på igen, figen feder vist, og jeg vil gerne være fed. Lad mig se i morgen er det nok at Mistemad [?Mindstemand] skal døbes, så skal Z. og jeg nok klinge på hans velgående. Jeg beklager dybt at de skønne doriske søjler er forsvundne fra gårdverandaen, jeg kommer til at trøste mig med Parthenon om jeg når til Athen, hvis ej må jeg nøjes med templerne i Pæstum. -

-3-

Åe, stundom sender jeg dog [?Fira] en langelig tanke, men ireglen har jeg nok i Pipina, Madelena, Giulietta, Maria, Luisetta, men hvem kan huske navnene på dem alle, thi, "jeg spørger ej om navne, "men Du synes vel at ved Italien "står 103". Den ovennævnte Giulietta er en i Rom, her er en anden som er langt dejligere, men hende har jeg ikke malet endnu, i et tidligere brev har jeg muligen forestillet hende for Dig under navn af "Fornarina". Nu er her kommen en ung præst til byen, og jeg vil hedde Mas om han ikke er broder til Guilietta. Han ser stadig ned til mig når jeg maler om morgenen, og har bedt mig se hjem til sig, der bliver lejlighed til at gjøre mine hoser grønne hos søsteren. Midt i August, til den store fest, har vennerne i Sora lovet at se op til os en tre dages tid, så skal vi den første aften have dem ud i gaden på den tid svinene kommer hjem, Du kan tro det var noget at vise Fia. Over 100de svin, stor og små, de magreste først de fedeste stønnende tilsidst, alle gryntende og i fuldt firspring op ad den smalle gade, det lyder så livagtig, som den voldsomste plaskregn. I går var her fest, der var en halv snes gamle helgene ude at luftes, pænere sagt at bæres i prosesion, en af

-4-

dem havde fået en ny kjole. Det så nydeligt ud at se de pyntede bønder, en del knælede, musikken spillede lystigt. Den 5te, velsagtens dåbsdagen. Ruller Du mon nu til kirke i den gamle karosse, for siden at vende tilbage med en lilla med et ordentligt kristeligt navn. Hjemme skænker Du vel the ud til de ærede gæster i Dit festsmykkede hus blandt pyntede poder, jeg håber solen forgylder det hele. I går eftermiddags forkølede jeg mig da en smule, vor vært er også forkølet, Signorina Catharina mener, det kommer af at solen eller månen, eller hvad det nu er for en af de høje lamper, står i løvens tegn, bare den dog snart må komme ud der af igen. Det stormer og skyerne ruller om bjærgene. Foran mig på bordet står et glas med en lille skorpion i, vi forsøger at gemme den til vi finder en anden, vi vilde gerne se dem slås. Forleden gemte vi to natten over i en æske, men om morgenen var der kun den store tilbage, men den var meget tyk, ja en klo af den anden fandtes dog også. Lev vel, hils Onkel og alle, Din hengivne Joakim Skovgaard

|Jeg bliver her vel august ud, men et brev er vist 5-6 dage undervejs, dog vil du skrive, så når brevet mig nok, selv om det skulde komme bag efter mig her. |

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 83 Nr. 16

Pöytäkirja 4. August
1883.

Tak for brevet kjært Tante, gid Du snart må
blive oplagt til at sende mig et igen, for her er
hver så umiddeligt velkomne, her er jo en smule
ensformigt, og jeg længes også efter at høre nærmere
på din yngste søg. Her i høst 30 grader i
skjægen, det her vi næppe her, og luften er let så
i reglen føler jeg ikke varmen, men kun dens
virkning en somme tider betydelig mæthed, hvilket
vi kan komme af den umiddeligt mæsse ved sig
stadig må af ned. Nu her maven altid været
gal, men kun en dag, jeg havde spist for mange
figen, eller kom det af morgenkølligheden. S. og
jeg stod den dag op kl. 3 om natten og begyndte at
kl. 4 en tur i følge med huskaren her og hans to
søstre, alle temmelig unge da. omkring de 27. og så
deres onkel Agnathus, de 4 vist forresten alle forestillet
for dig i et tidligere brev. Allet for tiden var deres
vigue, som ligger temmelig nær mod bunden af
dalen og er forpagtet bort. Vi skulde nyde vor morgener
med de og nærliggende figen. De vi nåede den ved viste

Fig. begyndte nu at blive "Ondt i Hovedet", og blev begyndt med mig om at begynde at rejse med Onkel.

sig et skønne bryn for vore blikke, et pent sættet
bord med en stor kure figen midt på. Os stortede os
dog ikke ligge dem, men gik først om at se haven
eller marken, hvad man nu vil kalde det. Mejs,
truer figen, alt stod frodigt, men får vi ikke snart
regn, går mejsen dog i hundene eller rettere hestene.
Os plukkede inkult figen af træerne og gik så
tillag for at spise, men jeg var så læjelig. Vi gik
imidlertid alle på med dildspragt, først på æg,
brød og pølse og så på figen. Da solen kom
fram over bjærgene, kom jeg mig, men jeg drømt
dok kun til at spise 5 figen, senere op ad dagen
spiste jeg flere, jeg tror jeg nåde til 11, Lachmann
mindst til 12, han var nu altid flinkere i begyndelsen,
men nu tager jeg ham, for han er bleven ked af de
dyrlige frugter. Nu mavepinen er forbi, klemmer
jeg på igen, figen fedt vist, og jeg vil gerne være
fed. Lad mig se incoogen er det nok at mistenke
skal døbes, så skal L. og jeg nok klike på hans
velgænde. Jeg beklager dybt at de skønne doriske
bøjle er forsvundne fra gårdverandaen, jeg kommer
til at triste mig med Parthenon om jeg når til Athen,
hvis ej må jeg nøjes med templerne i Pestum. —

Ne, Stundom sender jeg dog Tina en længelig tanke,
men englen har jeg nok i Pipina, Madelena, Giulietta,
Maria, Luiseletta, men hvem kan huske navnene på den
alle, thi, jeg spørger ej om navne, men du synes vel
at ved Italien, står 103". Den ovennævnte Giulietta
er en i Rom, her er en anden som er langt dejligere,
men hende har jeg ikke malet endnu, i et tidligere brev
har jeg muligens forestillet hende for dig under navn af
"Fornarina". Nu er der kommen en ung præst til byen,
og jeg vil hvide Mas om han ikke er broder til Giulietta.
Han er stadig ved til mig når jeg maler om morgenen,
og har bedt mig se hjem til sig, der bliver lejlighed
til at gjøre mine hode grime hos søsteren. Midt
i August, til den store fest, har vennerne i Lora lavet
at se op til os en tre dages tid, så skal vi den første
aften have dækket i gaden på den tid minen
kommer hjem, du kan tro det var meget at se
Tina. Over 100de kvin, store og små, de maigste
først de bedste stannende til sidst, alle græntende og
i fældt firspring op ad den smalle gade, det lyder
så livagtig, som den voldsomste plaskregn. I går var
der fest, der var en halv smes gamle helgene ude
at løfte, senere sagt at være i procession, en af

den havde fået en ny kjole. Det var meget godt at
se de pynkede boder, en del knælede, musikken
spillede lystigt. Den 5te, vellykket dækket. Ruller
Du men nu til kirke i den gamle kasse, for siden
at vende tilbage med en lille med et ordentlig kristeligt
naem. Giv me skænke Du vel the ud til de ærede
gæster i dit festområde hos blandt pynkede
poder, jeg håber den forgylden det hele. I går
eftermiddags forklæde jeg mig da en smule, vor
vært er også forklædt, Signorina Cottarino mener,
det kommer af at den eller minen, eller hvad
det nu er for en af de høje lamper, står i Livens
tegn, bare den dog snart må komme ude af
igen. Det kommer og skyerne ruller om bjergene.
Foran mig på bordet står et glas med en lille skopim
i, vi fortryder at gemme den til vi finder en anden,
vi vilde gerne se den selv. Forleden gik vi to
natten over i en æske, men om morgenen var der kun
den store tilbage, men den var meget tyk, ja en klat
af den anden fandtes dog også. Lev nu vel, hils Onkel
og alle, Din hengivne
Joachim Skovgaard.

Jeg bliver her vel august ud, men et brev er vist 5-6 dage
undervejs, dog vil Du skrive, så når brevet mig end, så om det skulde
komme bagefter mig her.